

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χερτονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόου Μερουβέλ : ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *Κ. (συνέχεια). — Ἰωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, ἱσπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀγγ. Φραβασίλη, (συνέχεια). — ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ, ἰταλικὸν διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προπληρωτῆ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀνανεοῦντας ἡ νεωστὶ ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' τοῦ συνεργάτου ἡμῶν Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ καὶ ὡραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου Ἀρρίτου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' καὶ τὸν ἈΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400 σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς
ΤΩΝ ἘΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἑβδομάδος δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (3^η περίοδος) τῆς Ἑβδομάδος ἐντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς τοῦ τιμῆς οὐδὲς ὀρ. 10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκόνας, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφίαι, Μουσικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά, Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνειργάσθησαν οἱ ἐγκριτωτέροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔτος καὶ δι' ὅ, τι δήποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

[Συνέχεια]

ΚΒ'

Ὅταν ὁ Λαβριζὲ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐπέβη τοῦ ἵππου τοῦ ἦτο δυσηρεστημένος.

Οἱ σαρκασμοὶ τοῦ ἀνδρός, τοῦ τόσῳ πρὸς γυναῖκα ὁμοιάζοντος, τὸν ἐτάρασσον.

Ὁ κυναγωγὸς ἐρχόμενος εἶχεν εὐθύμως διατρέξει, μ' ὅλον τὸ ψῦχος, τὰς ἐννέα λεύγας, αἵτινες ἐχώριζον τὸ Σουβραὶ ἀπὸ τὸ Ὠτὲν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἐπιτυχίας ἢ μᾶλλον τῶν θριάμβων τῶν.

Αἱ εἰρωνεῖαι τῆς πριγκιπέσσης ἐπάγωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν του ἡ ἐπιστολή, ἣν ἐκόμιζε θὰ ἦτο ἀπογοητευτικὴ.

Ἀπῆρχετο μὲ τὰ ὦτα καταβεβησμένα, ὡς τὰ ὦτα τῶν τριακόντα αὐτοῦ κυνῶν, ὅταν ἐπέστρεφον εἰς τὴν τρώγλην αὐτῶν, ἀφοῦ ἀπέτυχον τοῦ θηράματος.

Εἶχε διατρέξει τὸ ἡμισυ τῆς ὁδοῦ ὅτε ἡ χίων τὸν κατέλαβε, καὶ τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ τὸν καταστήσῃ ἔτι μᾶλλον κατηφῆ.

Τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ ἔχων καὶ τὸν τράχηλον κεκλυμμένον ὑπὸ τοῦ δερματίνου μανδύου του, ἀφῆκε τὸν ἵππον τοῦ νὰ βαδίσῃ κατὰ βούλησιν, χωρὶς νὰ τὸν μαστίσῃ ποσῶς διὰ τοῦ μαστιγίου.

Αἱ κακκαὶ εἰδήσεις καταφθάνουσι πάντοτε πολὺ ταχέως.

Ὅτε διέβη τὴν γέφυραν τὴν ἐρριμμένην ἐπὶ τῶν προχωμάτων τοῦ Σουβραὶ, ἦτο ἤδη νύξ πρὸ μιᾶς ὥρας.

Ὁ κόμης, καθήμενος ἐνώπιον τῆς ἐστίας τοῦ μαγειρείου, ἐσκέπτετο τὰς φρικαλεότητας, ὧν παρέστη μάρτυς.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ κυναγωγοῦ κατελήφθη ὑπὸ κακῆς προαισθήσεως.

Ὁ Λαβριζὲ τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολήν τῆς πριγκιπέσσης.

Ἀπὸ τῶν πρώτων γραμμῶν ὁ πρωτότοκος τῶν Σουβραὶ, ἔδῃε τὰ χεῖλη αὐτοῦ καὶ ἐψιθύρισε ἐπανειλημμένως:

— Εἶνε ἀδύνατον.

Καὶ ἀποπερατώνσας τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς, διέθριψε τὸν χάρτην καὶ τὸν ἐρριψεν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐστίας.

Ὁ Λαβριζὲ τὸν παρετήρει μετ' ἀνησυχίας.

Ὁ κόμης ἦτο συνήθως χαρακτῆρος ἡπιότου καὶ ὁμαλοῦ, διὰ νὰ δεικνύῃ δὲ ὀργὴν ἢ ἀγανάκτησιν ἔπρεπε νὰ συμβαίνει τι ἔκτακτον.

— Τί σοι εἶπεν ἐκείνη; ἠρώτησεν ὁ κόμης.

— Ἦτο λοιπὸν γυναῖκα, κύριέ μου; Τὸ μάντευσά, μὰ δὲν ἔμπορεῖ καὶ νὰ γελασθῇ κανεὶς.

— Ἀπάντησόν μοι.

— Λίγα πράγματα μοῦ εἶπεν, αὐθέντα μου, μόνον διὰ νὰ νῆαι κανεὶς εἰλικρινής...

— Λοιπὸν;

— Ἐφαινότανε πῶς μὰς ἐπερίπαιζε, μὰ ἂν εἰςεύρω διατί, νὰ μὲ κρεμάσουν.

— Αὐτὴ μοῦ λέγει ὅτι ὁ μαρκήσιος ζῇ.

— Ζῇ; ὦ! αὐθέντη μου, εἶναι δύσκολον νὰ τὸ πιστεύσῃ κανεὶς, δὲν εὗρον τίποτε;

— Τίποτε.

Ὁ Λαβριζὲ ἔστρεψε τὸν πλόν του μεταξὺ τῶν δακτύλων αὐτοῦ.

— Δεῖπνῃσε, διέταξεν ὁ κόμης, θὰ πεινᾷς, βεβαίως.

— Δὲν λέγω ὅχι, αὐθέντα μου, ἔπειτα ἀπὸ τόσον δρόμο πεινάει κανεὶς, ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομε κάμει καὶ χειροτέρους δρόμους.

Ὁ κυναγωγὸς μετέβη εἰς τὸ ὄψοφυλάκιον, ἐξ οὗ ἔλαβε πινάκιον πλήρες φαγητοῦ, ἔκοψε τεμάχιον ἄρτου, ἔπειτα διευθυνθεὶς εἰς γωνίαν τινα τοῦ μαγειρείου, ἐν ᾗ εὕρισκετο βυτίον πλήρες ζοῖνου, ἐπλήρωσεν ἐξ αὐτοῦ λάγνηνον καὶ ἐλθὼν ἐκάθισεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς τραπέζης, πλησίον τοῦ κυρίου του, ὅστις ἔμενε στηρίζων τοὺς πόδας ἐπὶ τῶν πυροστατῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν του, καὶ ἤρξατο τρώγων.

— Ποῦ εἶναι ὁ κύριος Οὐγος; ἠρώτησε πληρῶν ποτήριον οἶνου.